

РАТНИКЪ

Ив. Ев. Гешевъ

София

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

Излиза за сега воѣа Недѣля

Годиш. абонаментъ 6 л.
Полугодишенъ 3 л.
За три мѣсеца 2 л.

За странство 10 лева год.

ПРЕДПЛАТЕНИ.

Единъ брой 15 ст.

Всичко, що се отъа до вѣстника, се адирва:

Ред. в. „РАТНИКЪ“.

Свищовъ.

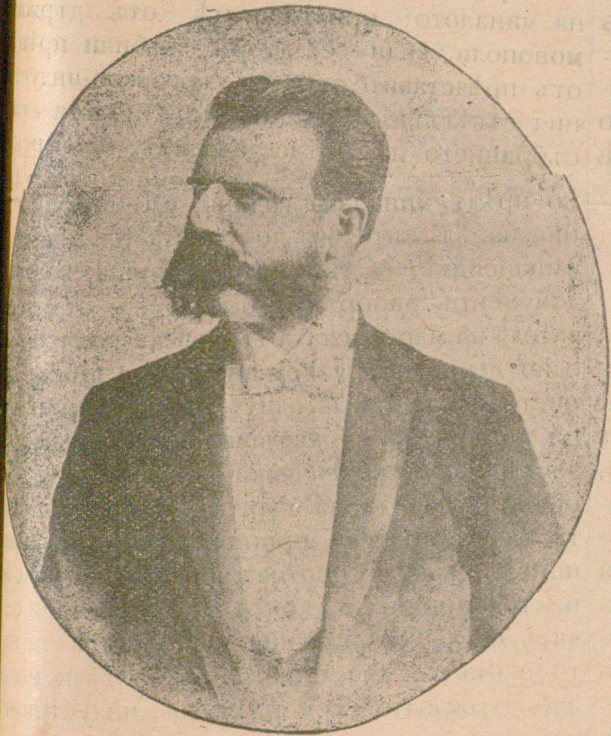
Стопанинъ: Ат. I Данковъ

За обявления се плаща: на I-та страница по 10 ст. на дума, на II-та — 5 ст., на III-та — 4 ст., на IV-та — 3 ст., или двойно на квадратенъ сантиметръ за заето пространство.

Всичко въ предплатата.

Ръкописи и дописки назадъ не се връщатъ.

Георги Д. Стамовъ, нѣма да приема посещения на имении си день.

Т. Теодоровъ

ПАРТИЕНЪ ЖИВОТЪ.

Столичния в. „Дневникъ“ въ брой 1013 отъ 13 того, въ отдѣла хрониката, е погвѣстилъ речта на г. Теодоръ Теодоровъ, подпрѣдседателя на централния клубъ на Народната Партия, държана въ клуба на партията по темата „Безпартийнитѣ партии“.

Рѣчта на г. Теодорова заслужва да бѣде прочетена и отъ нашитѣ читатели, затова и ний я помѣстваме тѣй както е отпечатана въ казания вѣстникъ. Ето какъ започва в. „Дневникъ“:

„Още когато дадохме отчетъ за сказката на шефа на народната партия, г. Ив. Ев. Гешевъ, въ клуба на последнята, ние забѣлѣжихме, че е твърдѣ радостно явлението, дѣто тази политическа група у насъ си е турила задача да просвѣтѣва своитѣ членове и съмишленици чрѣзъ публични сказки отъ държавно-политически характеръ. Голѣмиятъ напливъ на слушатели при сказката на г. Т. Теодоровъ завчера, между които мнозина млади хора: студенти, търговци и занаятчици, показва, какъвъ интересъ възбуждатъ тия бесѣди и колко мощно възпитате-

лно значение иматъ тѣ въху гражданитѣ.

Г-нъ Т. Теодоровъ, подпрѣдседател на централний клубъ на народната партия, е извѣстенъ ораторъ у насъ и неговитѣ слушатели винагиго изслушватъ съ наслада. Своята бесѣда на темата „Безпартийни партии“, г. Т. Теодоровъ започна съ опрѣдѣляне понятието за абсолютната, на кжео, между които е, че въ първата едно е лицето, що олицетворява всичкитѣ власти, а въ втората, покрай държавния глава, като факторъ въ управлението, участвува и народа чрѣзъ своитѣ прѣдставители (Народ. Събрание), и съ това посочва като че ли на короната лицата, които трѣбва да взематъ управлението на страната — министритѣ. Наистина мнозина мислятъ продължи г. Т. че князътъ, като има право да назначава и уволнява министритѣ, е свободенъ да вземе когото ще за свой съвѣтникъ; обаче последното може да става само при единичкото условие, четия хора иматъ задъ себе си народа, безъ което условие правата на последния, да се мѣси въ управлението, се насилватъ.

Но щомъ народътъ взема участие въ управлението, пита се: трѣбва ли той да състави само една партия? Не. Не може да има добро управление тамъ, гдѣто нема контролъ. Отъ тукъ излиза нуждата, да има двѣ партии, едната да управлява а другата да контролира, и когато първата изчерпи своята програма въ управлението, втората трѣбва да я замѣсти. Отъ гледище на едно добро управление за страната, било би хубаво да има само двѣ партии, защото тогава народътъ не се разпокъсва на много части и може по силно да упражнява контрола си. Срѣдина нѣма: конституционно управление не може да съществува безъ контролъ, заради това партиитѣ се явяватъ като изразители на народната воля въ уреждане управлението и дългъ на народа е да се групира въ партии. Дългъ на всеки гражданинъ е, не прѣменно да се причисли къмъ коя да е политическа партия, защото инѣкъ не може да взима дѣятелно участие въ управлението, и ако се въздържа става обикновенно сеирджия, готованецъ, и ако болшинството на народа се състои отъ такива хора, тогава народътъ става недостоеенъ за конституционно управление.

Всеки гражданинъ, който казва че не се мѣси, или не иска въ партийнитѣ работи, грѣши и е недостоеенъ за политическа свобода; такъвъ човѣкъ трѣбва да бѣде робъ, а не самостоятеленъ гражданинъ; такава душа е недостойна.

Раздѣлението на народа на много партии, поема отъ по-малко хора, отъ колкото тѣ биха била, ако имаше само двѣ партии; то кара правителствата да не зачитатъ народната воля и да мачка другитѣ партии, тѣй като по лесно е да се мачка 3—4 партии, една по една, отъ колкото ако бѣха всички сгруппирани.

При раздроблението на партиитѣ, и при взаимното имъ противодѣйствие се явява *личния режимъ*, който не държи смѣтка за волята на народа и избира лицата за управлението, отъ дѣто ще. Въ една държава, дѣто цѣлия народъ влиза въ партиитѣ и тѣ сж добрѣ организирани, личниятъ режимъ не може да вирѣе. Само когато количеството на гражданитѣ, които стоятъ вънъ отъ партиитѣ — на безпартийнитѣ — е голѣмо, държавния глава може да вземе въ управлението безпартийни хора; а управлението на безпартийнитѣ е безъ контролъ, е не конституционно.

Има ли въ България безпартийни хора и трѣбва ли да продължаватъ да сж такива, или да се срамуватъ отъ своето безпартийно положение? За жалость, една отъ най-голѣмитѣ злини днесъ у насъ е тенденцията за безпартийность. Има хора интелегентни, индустриалци, търговци, журналисти, които не сж партизани и разчитватъ на безпартийностьта. Станало е доктрина да чуе голѣмъ брой граждани, дори и земледѣлци да казватъ: що ми трѣбва менъ да се мѣса въ партиитѣ. Това зло го има наврѣдъ, но наврѣдъ го считатъ за зло.

Днешното министерство ни показва, че правителството е безпартийно. Истина е, че то има една ядка — стамболовиститѣ; но това не е достатъчно, защото интереситѣ на страната изискватъ управляющата партия да има болшинство и да сж посочени отъ народа лицата, които трѣбва да взематъ участие. Естествено е, че щомъ управлението се повѣри на малко ржцѣ, то се прѣвръща на тирания и по-послѣ става монархическо.

Голѣма частъ отъ интелигенцията се извинява за неучастието си въ партиитѣ съ това, че тѣ сж компрометирани и че нѣматъ видни хора. Но това не е вѣрно; защото, ако единъ народъ като българския, който е водилъ голѣма борба въ минало, въ тридесетгодишното си политическо сжществуване не е далъ една честна партия, не е далъ хора, той е нещастенъ народъ. И всички ония, които казватъ и пишатъ това, сж клеветници на народа. Може нашитѣ политически партии да сж грѣшили, но да се казва, че сж компрометирани—това е една подлостъ. Гражданитѣ сж длѣжни да влезатъ въ партиитѣ, за да внесатъ своитѣ сили, да ги поправятъ и да изпъкнатъ съ заслугитѣ си. Казва се още че партиитѣ нѣматъ принципи. Това не е вѣрно; партиитѣ иматъ принципи; но ония, които осжждатъ партиитѣ и пишатъ за безпартийността, нека влѣзатъ въ полит. групи и да имъ занесатъ своитѣ принципи. Само малодушието дава безпартийността. Политическата борба иска жертви, а ония, които се боятъ, сж малодушковци и стоятъ на страна.

Забѣлѣжително е, че колкото едно правителство е по-наследническо, толкова числото на малодушковцитѣ е по-голѣмо. Въ нашия политически животъ е забѣлѣзано още и това, че до когато селската класа се хвърля по-скоро и по рѣшително въ борбитѣ, интелигенцията се отдръпва на страна; а това е само отъ малодушие; такива хора сж *ураджии*, които посрѣщатъ еднакво всѣко правителство, само тѣмъ да е добро. Тѣ сж най-опасния баласть, за правилното развитие на обществения животъ.

Като отбѣлѣзва,* че политическитѣ утопии на социализма до голѣма степенъ отбиватъ младостта отъ полит. животъ, прѣдзначение, господинъ Т. Теодоровъ свѣршва рѣчта си съ заключение:

Считамъ, че единъ отъ принципитѣ на народната партия е, да изучи народа да взима участие въ своето управление чрезъ активна борба, като попълня редоветѣ на партията, както и редоветѣ на всички политически партии, защото колкото повече граждани взематъ участие въ управлението, толкова по малко мѣсто остава за насилия. Съ отклонението голѣмо число избиратели отъ полит. партии, се фаворизира безпринципността, а то не води къмъ закрѣпването на България. Въ насъ *ураджии*—зестрата на всѣко правителство—(к. н.) сж най-опасния елементъ, и на народ. партия

принадлежи борба за прѣмахването на това зло. Ив. Евст. Гешевъ и сж сказката си политическия животъ въ другъ държ. въ рѣчта си на банкета на пар. конгресъ е отбѣлѣзалъ ясно, кругадѣ безпартийнитѣ хора пропадѣ изборитѣ. Ние трѣбва да се борва сжстияването кадритѣ на партия хора, които не сж участвували въ борби, защото отъ това ще спечелатъ страната. Безъ организиранъ народъ нѣма конституция. Съ организирани ние ще заслужимъ не на нашата к., а на България.

Краятъ на бесѣдата биде покритъ съ бурни рѣжбскания.

Г-нъ Д-р. Вазовъ, адвокатъ, взе думата, за дѣсии, че не е съвѣтъ крива интелигенцията, за дѣто не влиза лесно въ партѣ, а послѣднитѣ сж повече виновни за да може младежътъ да влѣзе въ оветѣ на партията. Нашитѣ партии иличатъ на голѣми и богати магазини, които минувачътъ се страхува да влезе, защото не знае, че вътрѣ има ста и за неговата кесия. Г-нъ Ив. Ев. шовъ, шефъ на партията, прѣди да яви бесѣдата за завършена, съ нѣколко думи напомни за политическия животъ въ Англия, гдѣто партиитѣ сж правили голѣми грѣшки, но гражданитѣ струпатъ около тѣхъ (партиитѣ), усилватъ редоветѣ имъ и ги правятъ по-дѣлоспособни. Гладстонъ, напр. направи голѣма грѣшка съ отваряне на Кримската война, за която падна отъ властъ; при ве това той стана въ Англия единъ идеаленъ мжжъ. Ако тамъ се правятъ грѣшки, защо да не се допускатъ и за по-младитѣ народи? Не вѣрвайте, завърши г. Гешевъ, въ тия които ви казватъ че сж безпартийни хора; тѣ ния).

Държавнитѣ монополи.

Популярното издание за търговия, индустрия и занаяти **«Народно Стопанство»** издаваемо въ столицата, подъ редакцията на г-нъ Г. Т. Пѣевъ, въ редъ статии пише по държавнитѣ монополи и въ брой 5 отъ 10-й того завършва:

«Държави, дѣто културата е въ пълния си разцвѣтъ, гдѣто работливостта, похватността, добросжвѣстността и интелигентността съставлятъ отличителнитѣ черти на тѣхнитѣ чиновници, и тѣ до сега не сж прокопсали съ своитѣ държавни монополи и реакцията противъ

монополитѣ се изразява съ всичката своя интензивностъ. Нека не цитираме много примери по това. Тѣ, впрочемъ, толкозъ сж изброени колкото и очибиещи, щото само маниаци държавното посрѣдничество могатъ да закрятъ очи и да ги отричатъ. Франция често се цитира като държава, дѣто монополитѣ най-добре управлявани и дали сж ужъ най-тѣшителни резултати, обаче, знаменития френски економистъ Полъ Льоронъ ето каква атестация дава въ книжка отъ 1905 г. на *«l'Economiste Francaise»* «Публиката се услужва много злѣ, казва отъ държавнитѣ телефони; относително тѣ оплакватъ се, че съ седмици наредъ не могатъ да намѣрятъ нуждното качество и количества цигари и тютюнъ въ държавнитѣ магазини; проданъ; по отношение пъкъ на кибрита, чувано е това, що става съ него: нѣма по-млади отъ четиредесетъ години, да помнятъ такъвъ недоброкачественъ кибритъ, какъвъ сегашния, отъ въвеждането на монопола, начало даденъ на една комисия, послѣ увлечанъ отъ самата държава, качеството на кибрита става се повече и повече лошо; станало много по-долно подъ режима на държавния монополъ, който датира отъ 1890 г. отколкото при ония на компанията, често ти става нужда да се изхавятъ 8—10 клечки, за да се хване само една. Пѣлѣдницѣ отъ държавнитѣ монополи, изборъ сж плачевни за Франция» . . . И дѣто когато се издигатъ такъвъ авторитетни глѣве противъ системата на държавнитѣ монополи, когато другадѣ работятъ за тѣхното свѣршване, ние, уви! явяваме се подиратели горещи на туй, което другадѣ вече захвърля, осжжда и се изпраща въ архива на миналото: приятноститѣ отъ държавни монополи, види се, добри сж били прѣдците отъ прѣдставителитѣ на търговско-индустриалния съвѣтъ въ Франция, та, по тоя случай събранието на прѣдседателитѣ на френския съвѣтъ въ заключение си, дѣто прѣзъ миналата година, сж връчили съ ния забѣлѣжителенъ документъ на министра финанситѣ: «Слѣдъ като изслуша, казва съ документа, рапорта, прѣдставенъ отъ прѣдседателя на марсилската търговска камара и сж едно сериозно разискване по въпроса, събранието на прѣдседателитѣ на търговскитѣ камари намѣри за справедливо и на мѣсто да тестира най-енергически отъ името на застъпената свобода на търговията и промишлеността както противъ принципа на държавния монополъ, така е противъ разнитѣ приложения на тоя принципъ, които сж правени и се правятъ сега. Отъ гледище на общитѣ интереси то е отъ голѣма опасностъ за тѣзи интереси ако държавата туря ржка на индустриитѣ, най-вече, както всѣкога тя го прави, на оне

ПОДЛИСТНИКЪ

Надпреварване съ

триндафилтъ.

продължение отъ брой 210

Азъ се усмихнахъ толкозъ весело, колкото можахъ и си малчахъ.

Тогава той извика съ по-високъ гласъ:

— Защо не си приготвила обѣда?

Азъ повторно, си мълчехъ и се усмихвахъ. (Надпреварване съ триндафилтъ, толкози приблизително колкото е възможно).

Най-послѣ, той ми каза, като дойде до мене:

— Какво се трудишъ да правишъ?

— Иване, азъ се трудя да съмъ привлекателна.

— Ти си една дива глупачка, таквази си ти! Туй бѣше втори пътъ, дѣто го чувамъ да употребява подобни думи, отъ какъ сме се оженили. Но азъ още се усмихвахъ и му примѣрмориохъ нѣжно и мило:

— Любезний ми! . . ., Тогази Иванъ ми издума приказки, които не бихъ повторила, даже, и да ме пекжтъ, като риба на скара. Не,

наистина, защото имаше думи, които не щѣхъ да искамъ да ги чуятъ мжжетѣ, които бѣхъ писали онази статия: «Какво бихъ направилъ ако бѣхъ жена». Не бихъ обичала нѣкой отъ тѣхъ да чуе, че единъ отъ тѣхния полъ е думалъ подобни думи. То би ги поразило, да чуятъ, че само една жена е толкова много пострадала отъ тѣхното краснорѣчиво говорение.

Той пакъ извика, но почти изрѣва, като животно, и рече:

— Азъ ще изгубя случая, да продамъ маслото!! Азъ съмъ пригладнѣлъ!!! Ето, двадесетъ и четири часове станж отъ какъ не съмъ хапналъ ни залькъ!!!

Гласътъ му бѣше буенъ и страшенъ. Но както малкия тънакъ шумъ подиръ бурята, азъ примѣрморовахъ нѣжно и мило:

Мжжетѣ сж направени да работятъ за женитѣ и продължавахъ да му говоря съ по-неженъ гласъ. Ти ще намѣришъ буталото за маслото, закачено долу въ избата при прозорецътъ и пилето за обиварение е въ дулапътъ. Тѣкмо тогава му се усмихнахъ три цѣли пѣти.

— Четката за боядисване на готварската машина е въ дулапътъ подъ умивалника, чернилото е на стѣлбитѣ въ избата, а четката за ламбенитѣ шишета е закачена надъ умивалникътъ въ готварницата.

Толкози бързахъ да свѣрша бутанието на врѣме, щото бѣхъ принебрѣгнала обикновената си сутрешна работа.

— А ти какво ще правишъ? извика

— Азъ ли? ще те веселя, Иване. Желѣхъ сж само да веселятъ мжжетѣ си. Тѣ трѣбва да вършатъ нищо важно. Чистотата кжжи е важно нѣщо, за туй азъ нещж да готвя. Исканъ да се надпреварямъ съ триндафилтъ и мждростта му, за туй ще тѣ веселя и мълча. Азъ се пооблегнахъ още спокойно въ столътъ си и му се поуусмихнахъ малко по-вече.

— Глухонѣма и луда ли си станала? за той. — Какво тѣ боли?

Тогази си тури очилата за да ме разгледамъ по-добре. Азъ стояхъ безъ да говоря, въ естѣ грациозна поза, и се трудиохъ да съмъ привлекателна, споредъ правилата, изложени отъ ликиитѣ мжже, а одобрени отъ малкитѣ.

Подиръ малко, азъ забѣлѣжихъ, че ликиитѣ на мжжа ми се промени и почна да глежда загрижено, вмѣсто гнѣвливо и като бѣше на мжжа. Видѣхъ го, че гледаше къмъ шишето съ камфората, тогава се покачихъ стѣлбата, за да вземе тухлата отъ спалнята, като се обръщаше да ме гледа и ми думаше:

индустрии, що успѣватъ и проявяватъ бждещностъ. Наружната цѣль: колективния интересъ на обществото, който обикновенно се поставя за претекстъ въ подобни обстоятелства, никога до днесъ не е постигната и напали нѣкога ще се постигне. Въ дѣйствителностъ, работата винаги се свършва съ единъ новъ данъченъ товаръ за гражданитѣ, щомъ държавата наложи нѣкой монополъ. Така именно стана и съ монопола на кибритъ. Тази фабрикация бѣ много жива и активна, самата тя издържаше още други три индустрии, които даваха съ своитѣ експортиции значителни печалби. Днесъ всички тозъ износъ прѣстана да съществува и фабрики за скжцитѣ артикули се основаха въ Италия, а държавата ни се сега задоволява само съ грижата да произвежда такова количество кибритъ, което да удовлетворява само консомативнитѣ нужди на страната. Но и тукъ едва ли може да успѣва поради вършената съ тоя артикулъ контрабанда.

Събранието не може да не глуда съ дълбоко съжаление какъ държавата се стреми да ограничава полето на личната инициатива и какъ държавната експлоатация се стреми да замѣства тази частна инициатива. Държавата-фабрикантка прилича на господаръ, който е принуденъ да се грижи за работи, които нипо общо нѣматъ съ индустрията. Въ желанието си да изпълнява точно своята длъжностъ спрямо своя персоналъ, държавата се увлича лесно и прѣдприема мѣрки безъ съмнение, твърдѣ похвални, отъ филантропическа точка зрѣние, обаче, тѣ отъ друга страна ставатъ доста скжпни за голѣмата маса данъкоплатци. Въ областта на индустрията, шефътъ на прѣдприятието, макаръ и да има желание да удовлетворява рекламациитѣ на своитѣ работници, които, може би, сж едни отъ най-справедливитѣ, бива спъванъ да прави това отъ продажната цѣна, която може да го бие. Нищо подобно вие не срѣщате въ държавнитѣ манифактурни заведения. Клиентелата е обезпечена, бюджета е който плаща безъ да се търгува за разликата въ цѣната. Никаква грижа за поддебушета не е въ положение да спрѣ широката министерска разточителностъ и щедростъ, нито пъкъ смѣлитѣ, но свършени съ разорения търговски или индустриални опити на нѣкой фабрикантъ могатъ послужатъ за урокъ и прѣдпазливостъ на държавата, за да не се подплъзне и тя въ такива авантюри. Съ една рѣчь, събранието счита, че държавата ще произвежда винаги по скжпо, често съ по недобро качество отъ колкото частната индустрия, понеже държавата нѣма пружинка на конкуренция която тика хората къмъ всѣки прогресъ».

Това е мнѣнието за държ. монополи на прѣдставителитѣ на 80-тѣ търговски камари въ просвѣтената Франция. Но нека посочимъ на по-конкретни случаи по монополитѣ. Въпроса

е за измамата въ доброкачествеността на фабрикуванитѣ и продавани отъ държавата прѣдмети. Ако, напримѣръ, единъ фабрикантъ ми продаде отъ лошо качество стока, азъ се отнасямъ до сжда и мога да получа удовлетворение, но ако държавата е фабриканта, какво бихъ могълъ да сторя? Прѣдставете си, че едно лице се яви въ сжда и каже: «Ето тѣзи пакети съ кибритъ, които държавата ми продаде, азъ нѣмамъ възможностъ да си купя другъ освѣнъ отъ нея, понеже тя едничката има право да ги фабрикува; прочее, отъ сто клечки кибритъ повече отъ 60 не сж запалителни, а пъкъ азъ плащамъ за сто парчета запалителни: азъ искамъ да ми се даде обезщетение». Само по себе се разбира, че такъвъ единъ тѣжителъ ще изгуби процеса си прѣдъ сжда и ще бжде осжденъ даже на сждебни разности. Това е тѣй сигурно, тѣй добръ извѣстно щото държавни, които иматъ въ ръцѣтъ си монополитѣ, никой не се осмелява да заведе дѣло отъ подобенъ характеръ прѣдъ сждилищата. Всѣки знае какво става когато една депеша се прѣдаде късно или неточно: каквато и да бжде причинената врѣда отъ това, оцетеното лице нѣма да получи никакво удовлетворение, защото задължения прѣдавачъ на депешитѣ е самата държава, която тацитно си е присвоила и узаконила правото да прави каквито иска грѣшки, безъ да се страхува, че ще дава комуто и да било каква и да е репарация. Точно тѣй, както често държавата си е присвоявала правото, официално даже припознато, да отваря частната кореспонденция, когато тя се натоварила само съ нейното прѣнасяне, за което и се плаща Висша длъжностъ се налага на държавата, ако не да помага, поне да не врѣди на гражданитѣ. Монополитѣ сж отрицание на казаната длъжностъ. Тѣ налагатъ ново тежко брѣме, новъ данъченъ товаръ на населението, тѣ ограничаватъ производството, убиватъ конкуренцията, посѣгатъ на най-святитѣ права на чловѣка: да се радва на пълна свобода въ търговията и промишлеността. Дрѣво сж вѣща да водимъ, но гласа си и да викнемъ: държавата се стрѣми всичко да заграби, трѣбва да се тури прѣграда на тази разорителна тенденция въ зацита висшитѣ интереси на народа, които се застрашаватъ понастоящемъ. Не направимъ ли това, нѣма никакъвъ мотивъ да не настѣпни срѣдновѣковния старъ режимъ на личната царска воля. Трѣбва всички да резберемъ, че държавата се повече абсорбира социалнитѣ функции и плаща много скжпо за работитѣ, които не твърдѣ добръ се извършватъ. По поводъ на единъ опитъ, направенъ прѣзъ 1848 год., да се въведе въ Франция държавния монополъ, ето съ какви знаменити думи е посрѣщналъ този опитъ великия френски държавенъ мжжъ: А. Тиеръ: «Що? Вие, които тридесетъ години

подъ редъ декламирахте противъ монополитѣ, вие които ги прѣслѣдвахте и анатемосвахте прѣзъ всички монархически режими, вие, които подържихте, че конкуренцията е едничката, що може да ни гарантира и искахте я като една отъ най-скжпитѣ свободи на гражданитѣ, вий идете днесъ и ни прѣдлагате въвеждането на скжцитѣ монополи при републикански режимъ?!. Като че тия думи сж адресирани не къмъ френскитѣ държавни хора, а къмъ нашитѣ, които прѣди години считаха за най-голѣмъ врагъ на общитѣ народни интереси оня, който би ималъ куражъ само да загатне нѣкоя дума за въвеждане на държавнитѣ монополи у насъ! Какви държавни монополи могатъ, прочее, да съществуватъ въ една страна, като нашата, дѣто държавнитѣ чиновници се намиратъ вѣчно подъ страха за уволнението си и гледатъ прѣзъ прѣсти на работата си; дѣто държавата настанява на служба чиновницитѣ по чисто избирателни съображения, а не по достоинство; дѣто министритѣ или властующата партия класиратъ гражданитѣ на двѣ категории: тѣзи, които гласуватъ за тѣхъ, и ония, що гласопадатъ противъ тѣхъ? Къмъ първитѣ държавата се показва не само снисходителна и благосклонна, но и до прѣкаленостъ щедрата, когато за класата отъ втора категория нѣма строгостъ, игнориране на права и врѣди на интереси. Този начинъ на третиране толкозъ е вкорененъ въ нашитѣ политически нрави, щото е достигналъ днесъ до пълненъ цинизмъ. И, при такъвъ фаталенъ политически режимъ, ние даваме въ ржцѣтъ на държавата търговията и производство на нѣща които сж отъ първа необходимостъ. Държавата, която е единъ нездравъ организмъ, подчинена на многобройни формалности и правила въ своята дѣйностъ, която нѣма кредитъ въ банцитѣ и на която нишитѣ, дори и вишитѣ чиновници никаква инициатива не могатъ да прѣдприематъ, не е създадена за извършене на търговски или индустриални функции. Тя е нетърпима за своитѣ клиенти, тя самата, лице официално и формално, е въ положение при своитѣ отношения съ клиентелата си. Друго. Държавата, бидейки по натура лошъ платецъ, или най-малко платецъ бавенъ и нередовенъ и, като ѝ липсва чувството на справедливостъ, тѣй като политическия духъ въ нея е дълбоко проникнатъ и доминира се повече въ всичкитѣ клонове на държавата администрация, ще излѣзне, че тя е наклона да прави всѣкакви мжнотии на всички ония лица, съ които би имала вземания-давания, щомъ се не числятъ въ редовитѣ на властующата партия. Тѣзи нѣща толкозъ станали обикновени въ нашия животъ щото не се никакъ удивляваме днесъ, че при държавни търгове само върху правителственитѣ партизани се даватъ държавнитѣ до

по-лека и умиротелно:

— Не щешъ ли да те порастрия, Дорке? Гдѣ те боли най-много? Комфората не ще ли да ти помогне? Баба Рада ли да повикамъ или докторътъ да търся? Нѣка туря нозѣтъ въ горѣща вода? и поглеждаше къмъ кофата.

Тогава му извикахъ азъ:

— Иване, нещъ азъ тухла нито камфора: но искамъ здравъ разумъ въ мжжа си. Това ще ми помогне. Азъ съмъ се трудила да слѣдвамъ вѣрно правилата, които чете ти тази сутрина. Ти каза, че почиташъ чловѣцитѣ които сж писали онази статия и че ако слѣдвамъ тѣхнитѣ наставления, то ти ще бждешъ най-щастливия мжжъ въ Шипка. Азъ послѣдвахъ съвѣтите имъ само за двадесетъ минути и ти почти изгуби умътъ си. Ако само въ двадесетъ минути, ти дойде въ таквози положение, какво ще станешъ, ако се продължава съ дни и години? Сега ти се унижи морално, като изрече таквизи неприлични думи. Ако си ималъ доволно отъ моя опитъ въ слѣждане правилата на тѣзи мжже, кажи си, и азъ ще прѣстана да ги изпълнявамъ.

— Охъ! парясай имъ статията и остави на страна писателитѣ, моля ти се! Отговори той.

Азъ се обърнахъ къмъ него и пакъ починахъ да се труда да изгледвамъ весела и при-

влекателна, като си сгжрнахъ ржцѣтъ въ една грациозна поза.

Но той тропна съ кракътъ си отъ нетърпение. Трудихъ се да постоянувамъ и му рекохъ: «Любѣзний ми».

Тогава той ритна веднѣжъ вратата тѣй силно, щото ми се стори, че се събори кжщата, но той расцѣпи вратата.

Защо да ви разпирямъ по надѣто; нека е доволно само да ви кажа, че къмъ дванадесетъ часа, той ми каза:

— Драга ми Тодорке, азъ съмъ се наситилъ вече отъ твоето надпрѣдваряние съ трандафилътъ. Доволно съмъ ималъ и усмивки, сега стани, моля ти се, стотви на бържичко, защото съмъ прѣгладнѣлъ.

Обварихъ малкото пиленце, което стоеше очистено въ дулапътъ: размачкахъ картофи съ смѣтана и ги попарихъ съ прѣсно масло: рсточихъ тарлетъ съ портокалъ, такъвъ щото се топѣше въ уста, и сварихъ хубаво сладко кафе.

Догдѣто приготвихъ обедътъ си, ако щете вървайте, ако не, но така бърза и вредна съмъ на работа, щото натурихъ масло въ гърнето и слѣдъ обѣдъ го покрихъ съ едно бѣло, като снѣгъ платно, наръсихъ го съ солъ отгорѣ, и Иванъ трѣгна на врѣме за Казанлъкъ. По негово желание и азъ си облѣкохъ кафеяната

си рокля и го придружихъ.

На отиване, ние имахме много приятно врѣме. Иванъ бѣше любѣзенъ, отъ части отъ къмъ кафето, и отъ части отъ любовта, която храни къмъ мене (защото той ме обожава).

Тогази, той ми каза:

— Статията била добра за четене, и правила хората, които я писали, да се чувствуватъ по-великодушни и по-спокойни, но не е практична,

— Освѣнъ това, казахъ азъ, само — да знаешъ колко глупава се чувстввахъ азъ, като трудихъ да съмъ привлекателна и весела, когато всичко бѣше въ безредие въ готварницата. Никога не съмъ толкова весела, колкото когато се труда да правя домътъ си спокоенъ и приятенъ — когато ти приготвямъ вечеря, като зная че ще си дойдешъ уморенъ, измързналъ и гладенъ. Азъ съмъ тогава по-щастлива, а и всѣка жена по-обича да услужва на мжжътъ си, отъ колкото да се надпревара съ трандафилътъ.

— «Да, каза Иванъ, — имашъ право, Тодорке».

(С. О.)

Край

ставки. Въобще, въвеждането на държавните монополи наниса цяло разстройство въ нашето народно стопанство. Дѣто индустрията и търговията сж били до сегашно врѣме свободни и сж достигнали вече значително развитие, тамъ въвеждането на регали причинява, изобщо, чувствителна вреда. При изборътъ на нови данъчни източници за държавния доходъ трѣбва да се отнасяме съ особена прѣдпазливостъ и дълбоко обмислюване. Не трѣбва да се проявява въ такава деликатна работа при бързаностъ и излишна ревностъ. Това е особено опасно тамъ, дѣто монополитѣ франкиратъ прѣдмети отъ първа необходимостъ. За такива ние считаме солта и кибрита. Солта е единъ артикулъ, който служи въ храната на най-широката масса потрѣбители. Този артикулъ държавата днесъ го прави монополъ, съ цѣлъ да намери въ него новъ източникъ за държавни доходи. Само по себе се разбира, че държавата нѣма да доставлява на населението по-евтина и по-доброкачествена соль отъ оная, доставлявана до сега непосредствено отъ самитѣ търговци и производители, иначе не би имало смисълъ държавата да я монополизира. А веднажъ монопола въведенъ, държавата става сама доставчикъ и купувачъ на тоя артикулъ, и слѣдователно, не свободна конституция, а държавата е, която ще уравнива и опрѣдѣля цѣната на солта. Е добръ, съ какво право държавата отнема свободата на българския гражданинъ да си доставлява по-евтина и по-доброкачествена соль отъ оная, която тя сама продава, когато извѣстно е, че държавата винаги е била, е и ще остане лошъ купувачъ и лошъ продавачъ? Не се ли причинява по този начинъ вреда въ здравословнитѣ интереси на населението, когато съ искусствено повишената цѣна на солта поскъпва живота и ограничава консомацията? Не става ли държавата разорителка на бѣдното население, което именно най-много се товари съ туй ново брѣме? Каква е логиката на държавата, като отъ една страна прави жертви за вѣдство, а отъ друга страна искусствено поскъпване на солта, която съставлява най-потрѣбната частъ отъ храната на сжщото скотовѣдство? не е ли достатъченъ акциза и другитѣ държавни бѣрии, които плащаме за този тѣй необходимъ артикулъ, та стана нужда сама държавата да го има въ ржцѣтъ си? И когато скотовѣдска куни на веднажъ 100 кил. соль и плати 5 лева новъ държавенъ налогъ, въслѣдствие поскъпването не по-малко съ 5 стотинки всѣки килограмъ соль, нѣма ли това да се отрази обезсърдително въ развитието на скотовѣдството? тѣзи въпроси не могатъ да не озадачатъ всѣкой комуто сж мили интереситѣ и сждбинитѣ на нашето въ голѣмата си частъ бѣдно и притрупанъ съ непосилни данъци население? Монополитѣ = този модеренъ минотавръ, който тѣй искусно испива жизненитѣ сили на работящата бедна класа, — сж най-опасния врагъ на народното добруване, особено у насъ, дѣто населението е много бѣдно, особено градското, и срѣдствата за прѣхрана сж крайно ограничени. Когато днесъ търговията постоянно упада, търговскитѣ дюкени се повече намаляватъ, фалиментитѣ се увеличаватъ, самоубийствата тоже, старитѣ занаяти пропадатъ, а новитѣ едва блѣщукатъ; когато и търговецъ, и занаятчия, и индустриалецъ стоятъ съ увиснали глави и не знаятъ какъ да посрѣщатъ най-насъщнитѣ си дневни нужди, тогава именно държавата иде и съ единъ замахъ конфискува търговията и налога на населението единъ новъ тежъкъ държавенъ данъкъ! Сжщото прави и съ кибрита и цигаренитѣ книги. Нека взема! Но до кога? Ето роковия въпросъ. Кисията на данъкоплатеца не е бездѣнна, тя скоро може да се изчерпи. Много скръбно е, че ние усвояваме отъ странство нѣща, които се осжждатъ вече отъ всички отлични съврѣмenni умове и врѣшимъ работи, отъ които освѣтъ зло нищо друго не може да се очаква за страната. . . .

Като публицисти ние изпълнихме своя дългъ по въпроса на монополитѣ, които отъ всѣка страна се явяватъ една крайно лоша финансова система на държавата.

ДНЕВНИ

По случай свѣтлитѣ празници на «Въскресение Христово», поднасяме на читателитѣ си сърдечни поздравления и благопожелания, да ги прѣвкаратъ весело и щастливо.

Лични.

За Великденскитѣ празници сж дошли да ги отпразднуватъ при своитѣ си сжгражданитѣ ни: г. г. Янко М. Бешковъ, юристъ консулъ при министерството на Общитѣ Сгради; Ан. Копчевъ, ревизоръ по земледѣлческитѣ банки; Гавр. Д. Аврамовъ, окръженъ инженеръ въ гр. Варна; Димитръ Станчевъ п. началникъ въ министерството на Вѣщи. Работи; Д-ръ А. Станчевъ, членъ при Русен. Окр. Сждъ; Изв. Н. Поповъ, членъ при Плѣв. Окр. Сждъ; Борисъ Г. Високовъ инженеръ при министерството на общитѣ сгради; Алекс. Бешковъ чиновникъ при сжщото м-во; Георги Г. Високовъ, докладчикъ въ Смѣтната палата; Н. Ат. Копоевъ, чиновникъ при Видински банковъ клонъ; Изв. Г. Неновичъ, книговодителъ въ Рус. Н. Банка.

По случай на сжщитѣ празници престигнахъ сж и слѣдующитѣ гости:

Г-жя и Г-нъ подполковникъ Н. Велковъ отъ артилер. полкъ въ Вратца.

Г-нъ майоръ Нерезовъ съ генералъ, щабъ зетъ на видния ни сыгражданинъ г. Ан. Д. Геровъ.

Г-нъ д-ръ Константиновъ, който сж въ практическитѣ курсове въ столицата, случай на празникитѣ е дошелъ тукъ да прекара.

Г-жа и г-нъ Б. Каракашевъ, окръжителъ въ гр. Плѣвнъ.

Г-нъ поручикъ Дамяновъ, отъ кавалерийскый полкъ.

Г-нъ Ст. Тинковъ, акцизинъ началникъ въ гр. Русе.

Г-нъ Шановъ, пом. фин. началникъ въ г. Търново, зетъ на нашия добръ сыгражданинъ, г-нъ К. Първановъ.

Г-нъ Д. Цанковъ, досегашния окол. началникъ, който е прѣместенъ на сжщата длъжностъ въ гр. Видинъ предаде длъжността на новоназначения г-нъ Пасковъ който прие и встъпи въ длъжностъ, а първия замина за мѣстоназначението си.

Г-нъ Рапо Пеневъ, който бѣше въ странство на лѣчение, на 15-й того се завърна.

Сыгражданитѣ ни: г. г. Петръ Ил. Милевъ, касиеръ на мѣстния земледѣлчески банкъ; клонъ и Илия П. Табаковъ, търговецъ на 14 того отпътуваха за странство на лѣчение.

Изучаване на кея.

На 14 того прѣстигнаха отъ гр. Русе българския параходъ «Яхтита» предружена единъ катеръ и инженеритѣ: Жирартъ, вѣтникъ по построяване на пристанищата въ България; Манчевъ н-къ на строителния отдѣлъ при м-вото на съобщенията; Морфовъ н-къ воднитѣ постройки и Чавовъ Окр. Инженеръ отъ г. Русе, които съвмѣстно съ тукашния държавенъ инженеръ г. Янко Енчевъ, се доправили обстоятелствено преглеждане на брѣгъта и сондажи за воднитѣ дълбочини въ Дунава.

Проектътъ за свищовския кей, споредъ както ни уверяватъ, билъ вече приготвенъ. На 1-й Май ще прѣстигнала една бригада съ двама инженери и нужното число кондуктори и фигоранти за направене детайленитѣ снимки слѣдъ което щѣло да бжде обявенъ търгътъ за построяването на кея.

Подлистникъ.

СЕЛЯНИНА И АДВОКАТИНА.

Отъ Emile Souvestre.

Селянина Бернардъ отишълъ на пазаръ въ Рени и, като си свършилъ работата, дошло му на умътъ, че ималъ още нѣколко часове празни и добръ би сторилъ да ги употреби за да се посвѣтвва съ единъ адвокатинъ. Често слушалъ да му приказватъ за господинъ Потие, чието име било толкова извѣстно, щото довольно било само да защитява единъ процесъ (дѣло) за да бжде спечеленъ. Селенина разпиталъ за адреса му и отишълъ при него въ улицата Св. Георги Тамъ имало много клиенти и Бернардъ трѣбвало да чака много врѣме; най-послѣ и неговия редъ дошелъ и билъ введенъ при адвоката. Господинъ Потие го поканилъ да сѣдне, сложилъ очилата си на писалищната маса и го попиталъ, по каква работа ходи?

— Ахъ, господине адвокате, казалъ селянина, като си мачкалъ шапката въ ржцѣтъ, — толкова много съмъ слушалъ да говорятъ за тебе, та като се случихъ въ Рени, пожелахъ

да се възползувамъ отъ празното си врѣме, за да се посвѣтввамъ съ тебе.

— Благодаря ти за довѣрието, което ми показвашъ, приятелю, казалъ Г-нъ Потие, — но безъ съмнение трѣбва да имашъ нѣкой процесъ

— Процеси ли! за примѣръ! азъ ги мразя и никога Петръ Бернардъ не е ималъ ни дума съ нѣкого.

— Тогава трѣбва да е распродажба, или дѣлба на наслѣдство?

— Господинъ адвокате, трѣбва да ми просишъ извинение, защото братята ми и азъ никога не сме се дѣлили.

— Трѣбва да е нѣкой контрактъ за покупка, или продажба?

— Ахъ, не! азъ не съмъ ни довольно богатъ, за да купувамъ, нито пъкъ много беденъ за да продавамъ.

— Но най-послѣ, какво желашъ? попиталъ адвоката очудено.

— Е, добръ! азъ ти казахъ господинъ адвокате, поделъ Бернардъ, съ високъ смутенъ смѣхъ, — азъ искамъ една консултация. . . . съ паритѣ си разбира се . . . като съмъ дошълъ въ градътъ, трѣбва да се възползувамъ отъ случая.

Господинъ Потие взѣлъ перо и книга, и

попиталъ селянина за името му.

— Петръ Бернардъ, отговорилъ послѣдния щастливъ, че най-послѣ го разбрали.

— Възрастъта ти?

— Тридесетъ години, татъкъ.

— Занятието ти?

— Земледѣлецъ съмъ.

Адвоката написалъ два реда, сгъналъ книгата, и я подалъ на необикновения си клиентъ.

— Свърши ли се вече! извикалъ Бернардъ. Е, добръ на добръ часъ; врѣмето не трѣбва да се губи, защото било пари, казватъ хората. Колко струва това, консултацията, господине?

— Три лева.

Бернардъ си платилъ, поздравилъ по военному, и си излезълъ възхитенъ че се е възползувалъ отъ случая

Когато пристигналъ у тѣхъ си, било вече четири часа послѣ обедъ. Уморенъ отъ пътя влѣзълъ въ къщи да си отпочине. Сѣното му било покосено и съвршено исъхнало отъ два дни; едно отъ момчетата дошло да пита, дали да го съберътъ.

Момчето прибавило, че врѣмето може да се развали, а колата сж впрѣгнати и работницитѣ безъ работа. Жена му отговорила, че

Княза в България

Н. Ц. В. Княза се е завърнал в столицата.

Сомовитската линия.

До като Свищовчане чакаха да се вдигне Сомовитската линия и се направи жетъзожен клонъ отъ Свищовъ — Лѣвски, за да се търже Дунава чръзъ централната линия съ търбиността, ето ти столичния в. „Дневникъ“ съобщава че м-вото на общественитѣ сгради вече рѣшило да се построи на сомовитското пристанище специално здание за помѣщение на поштина, здание за жилища на чиновницитѣ и здание за телеграфо-пощенска станция.

И слѣдъ тия факти пакъ има хора които проповѣдватъ и вѣрватъ че правителството скоро да обяви търгъ за свищовската линия!

Екскурзия

На 20 того, 27 ученички отъ мѣстното класно дѣвическо училище, предружени отъ ректора на училището, г. Драгойковъ и учителитѣ: Н. Катранова и А. Байраковъ, ще минатъ за София и отъ тамъ за г. Плевенъ на екскурзия.

Излѣтъ

Мѣстното ученолюбиво д-во „Просвѣщение“ въски да направи къмъ 1-й Май, идущия м-цъ, излѣтъ на своитѣ членове и поканенитѣ гости, вънъ градътъ, възмезно и до градския анастиръ или нѣкой близки села.

Тая инициатива на членовете отъ дружеството е твърдѣ уместна, даже похвална, тъй като, по е за предпочитане прекарването на долѣтното врѣме въ разходки и разменяване на мисли, отъ колкото по кафенета и бирациѣ. Добрѣ ще е, и другитѣ дружески отъ градътъ, да послѣдятъ примерътъ.

150,000 лева наследство.

На съгражданитѣ ни е извѣстно, че покойния ни съгражданинъ Василь Кръстевъ притежавалъ въ сѣдружие съ г. д-ръ Виллеръ, поноврѣмешенъ въ градътъ ни зѣбенъ лѣкаръ, периметръ за мина въ околноститѣ на г. Вратаръ. Тоя периметръ съсипа капитала, пѣкъ и правителството, на покойния, обаче щастие се уловило слѣдъ смъртта му върху неговитѣ наследници. Отъ положително мѣсто се научаваме, че тоя периметръ слѣдъ дълги изучвания далъ добри резултати за една бакърена мина която прѣминава въ експлоатация на една чуждестрана фирма, — Маврокадо, — която е заплатила за периметра на притежателитѣ Кръстиевъ & Виллеръ една значителна сума отъ която наследницитѣ на покойния сега сж получили частта си, златни 150,000 (сто петдесетъ хиляди) лева.

Наслѣдници отъ покойния сж останали съпруга и четири дѣца.

Както се учимъ, г-нъ Д-ръ Юрдановъ, ректора на мѣстната търговска гимназия, въ качеството си поднастойникъ на малолѣтнитѣ

билъ положилъ голѣми стая за придобиване на това наследство.

Концертъ.

На 17 того, въ салда градската градина, ще се даде концертъ извѣстна трупа, семейството на г. Г. Гелцаинъ, състояща се отъ 4 момичета отъ 10 до 17 годишни които изпълняватъ разнически парчета съ разни музикални инструменти съ участието на прочутата прима — доня Анастаси Фикелшайнъ (Американка).

Икозия клонъ.

Научаваме се че сл. празницитѣ ще престигне персонала занитъ отъ Българ. Народна Банка, който щ да бже откритъ къмъ 1 Май.

Едно отъ обещанията Свищова се изпълнява.

Удавенѣте за пиленца.

Миналата недѣля, въ Бѣлене, Свищовско, едно дѣте 4 годишно, тоиче, се подие о подиръ една патка (гжска) патенца, които отивали къмъ водата, Дуна. Патката съ патенца навлезли въ Дунава дѣтето ги послѣдвало и продължавало да гавна на втрѣ, до като се удавило. Било залѣзано отдалечъ, отъ възрастни хора, които се затекли да извадятъ дѣтето отъ водата, о било вече късно. Извадили го удавено — мѣтво.

Шанбей.

Тѣй се казвалъ дирктора на оперната трупа, или по добрѣ на алиячовската трупа, която е постигнала въ гадѣтъ ни, и която щѣла да дава забавления въ Локала.

Тая надута морда засужава не посещение а презрение на забвения или палиячовската му, и ето защо. Разправятъ ни че тоя дивакъ при постигането си още, не искалъ да предаде паспорта си на длъжностното лице, като заявявалъ че билъ въ багажа му, нѣщо, което не е вѣроятно, тъй като, никога паспортъ не се държи въ багажа а се носи на нужда да се показва на провѣрка. Но това нищо. На 15 того, когато е постигналъ горния пасажерски параходъ, господству поискалъ да отиде на парахода, обаче стражаритѣ които са пазили на понтона не са му позволили, понеже тактъ е редътъ. Тоя цивилизованъ дивакъ, вмѣсто да иска позволение отъ високото начальство, или се завърне въ крѣчмата отъ кѣдѣто билъ излѣзълъ, се обърналъ къмъ стражаритѣ и на френски езикъ имъ казалъ: «На всѣкъдѣ въ цивилизованиѣ страни позволявали да се отивало на парахода, само въ дивитѣ страни не се позволявало». Стражаритѣ като не му разбирали, не му и отговорили, обаче, учителя при мѣстната гимназия, г-нъ Ноновъ, който, като пасажеръ е чакалъ при стражаритѣ, му отговорилъ на френски: «Ако Вий сте отъ цивилизована страна, защо сте трѣгнали по дивитѣ страни да търситѣ прехрана». Само хора съ низко възпитание, могатъ да иматъ такова понятие за страни, въ

сѣно не прибрали.

Събитие, което се случило презъ нощта, показало мѣдростта на поведението му; защото врѣмето се развалило; неочаквана буря излѣзла по долината и когато се съмнало, видѣли че рѣката придошла и влечела сѣно. Косидбата на всичкитѣ му съселани била помѣтена, само Бернадовата била спасена.

Тази първа опитностъ му дала таква възра въ консултацията на адвокатина, щото отъ него день той я взелъ за правило на живота си и станалъ, благодарение на уредбата и прилежението си, единъ отъ най богатитѣ земледѣлци въ страната. Той никога не забравилъ услугата, която му сторилъ г-нъ Потие, на когото всѣка година, отъ признателностъ, занасялъ по двѣ отъ най-затлѣстелитѣ си пиленца. Бернадъ ималъ обичай да казва на съселенитѣ си, когато било дума за законовѣдцитѣ, «че подиръ заповѣдитѣ божий и черковни, най полѣзното нѣщо въ свѣта е консултацията на единъ добъръ адвокатинъ».

които търсятъ прехраната си, пребавилъ г. Ноновъ. Цивилизования дивакъ, който изглеждатъ на дѣрта брѣсната шваба, издърдорилъ нѣколко неразбираеми глупости и си свилъ опашката.

Гражданитѣ като иматъ предъ видъ какво мнение има за тѣхъ швабата Шанбей, добрѣ ще е съ своето презрение да му докажатъ, че те не сж диваци, на които цивилизованиѣ шваба, чръзъ своитѣ палиячовчини, могатъ да имъ взематъ паритѣ за да се хранятъ.

Че трупата е палиячовска се вижда и отъ клишетата на обявленията му, по които са обтегнати въжя и по тѣхъ да скачатъ.

Изъ другитѣ**бѣстници.****Незѣжество или шарлатания.**

На 7 того бѣлг телегр агенция раздаде на своитѣ абонати въ България една телеграма отъ Цариградъ, въ която се казваше, че по инициативата на Англия Великитѣ сили, включително Австро-Унгария и Русия, сж взели рѣшение да приематъ международния контролъ на реформитѣ въ Македония. Французскитѣ посланикъ г. Константъ билъ натоваренъ съ редактиране на нотата, която ще се връчи на Портата по тоя въпросъ. Слѣдъ това официоза „Н. Вѣкъ“ написа статья, съ която похвали инициативата на Англия и посвѣтѣва Портата („Н. Вѣкъ“ всѣкога дава бащински сѣвѣти на Турция) да приема контрола. Сега се научаваме, че такава инициатива не е имало и че правителствения органъ е искалъ да измами бѣлгарскитѣ читателитѣ, но за това пѣкъ станалъ смѣшенъ прѣдъ чужденцитѣ. Съ подобни новини княжескитѣ свѣтници компрометиратъ княжеството, защото свѣтътъ вижда, че то днесъ се управлява отъ хора, които не се спазватъ, като ги употребятъ въ пѣкъ.

Непатриотично.

Правителствениятъ в. «Новъ Вѣкъ» за да защити своитѣ патрони отъ обвиненията на европейскитѣ държави и Турция, че не пазятъ задълженията си, бѣше писалъ, че намѣренитѣ у четницитѣ въ Македония манлинхерови пушки били откраднати отъ тукашнитѣ военни складове въ врѣме на бившия цанковистки кабинетъ. На тия инсинуации отговаря в. *България* тъй: «Не знаемъ, дали днешното правителство съ поемане на властта е ударило дамгата на пушкитѣ, та тѣй смѣло стоваря отговорността върху други. Впрочемъ, прѣдъ вънкашния свѣтъ България е все една, който и да я управлява. Ето защо като гледаме така на въпроса, ние се въздържаеме да разкриваме работи, които биха хвърлили май неприятна на *Новъ Вѣкъ* светлина. Въ всѣки случау намъ ни е твърде страхъ, че официозътъ играе тукъ ролята на камилската птица, като се закрива задъ гърба на едно прѣдлинно министерството, когато прѣдъ зоркото око на заинтересуваниятъ вънкашенъ свѣтъ нищо не може да се укрива и патронитѣ на *Новъ Вѣкъ* отдавна сж лѣснали въ цѣлата си нагота.»

Слѣдъ това твърдѣ уместно и твърдѣ справедливо изобличение, правителствениятъ органъ мѣкна, и съ това доказа, че е приела възъ гърба на своитѣ патрони обвиненията. Българитѣ казватъ, че хитрата лисица съ двата крака се хваща. Ако *Новъ Вѣкъ* имаше поне сламка, щѣше да се залови за нея и щѣше да се защищава, но вижда се положениему е «хуже губернаторское.» в. Миръ

Скандалъ въ столичния градски свѣтъ.

Столичния в. «Народни Права» съобщава, че на 11 того въ столичния градски свѣтъ сж се разисквали нѣкой въпроси по електрическитѣ трамваи. Когато инженера г. Геневъ е докладвалъ по въпроситѣ, той е билъ прѣкъсванъ отъ пом. кмета Вѣлчевъ и други нѣкои свѣтници, които сж му подмѣтали за

вътъра билъ добъръ, скоро щѣло да се стѣмни и пр. Бернадъ изслушалъ и двѣтъ страни и не знаелъ какво да рѣши, но извѣднѣжъ си спомнилъ за книгата на адвокатина.

— Почакайте една микута! извикалъ той, азъ имамъ една консултация; тя е отъ знаменитата личностъ, струва ми три лева, и трѣбва да ни извади отъ туй недоумение. Хайде, Теразо, кажи ни що пѣе тая кнага ти, която можешъ да четешъ всѣкой видъ почеркъ.

Жената взѣла книгата и прочела двата реда съ много бутkanie и повторение: «Никога не оставяй за слѣдующий день това, което можешъ да сторинъ въ сѣщия день».

— А това ли пише! извикалъ Бернадъ като грѣмналъ; скоро докарайте колата, хайде момчета, момчета да внесемъ сѣното!

Жена му поискала да възрази още нѣколко пѣти; но той ѣ казалъ че хората не си купуватъ консултация за три лева на вътъра, но за да се изпълнява свѣта на адвокатина. Самъ той показалъ примѣръ, като почналъ прѣвъ и не влѣзълъ въ къщи догдѣто всичкото

гешефти и сж му дали да резбере, че съ тѣхъ той е станалъ врѣденъ за интереситѣ на общината и нетърпимъ като директоръ на техническата служба. Поради тия обиди Генсвѣ е захвърлилъ книгата, които е държалъ въ ржцѣ и е заявилъ, че напуска службата. Вслѣдствие прѣдложението на нѣкои свѣтници да се укори пом. кмета Вълчевъ, дѣто си е позволилъ да нагуби единъ градски чиновникъ, послѣдния е заявилъ, че и той си подава ос-

тавката. Гешефти принципъ за стамболиститѣ. Само поради поразумение за тѣхното разпрѣдѣление мога се явятъ прѣбирни и кавги помежду имъ вѣрени сме, казва в. Н. П., че ще се намодусъ, който да задоволи апетититѣ и да кавгитѣ между столичнитѣ управници, а могатъ и въ бждаще, безъ публични скандала и безъ взаимни зависимости да си вършатъ бибелствата.

грѣхове. Когато умира, тѣлото му пада като дърво на земята, — а добродѣлитѣ му прѣдизвикватъ неговата душа. Нека всѣки човѣкъ събира жетва — добродѣтели — и да я трупа въ своитѣ житници за да му послужи като надеждна спѣтница въ оня мракъ, дѣто всички ний, рано или късно, ще се скриемъ и прѣдъ който е толкова мжно да се мине.

Ману.

Кратки наставления какъ трѣбва да се отгледватъ буби.

Ако искатъ бубохранителитѣ да добиятъ значително количество пашкули отъ отгледванитѣ буби трѣбва строго да изпълняватъ слѣдующитѣ наставления:

Най-напрѣдъ трѣбва да се дезинфицира стаята, където ще се хранятъ бубичкитѣ, съ кюкюртъ. Ако миналата година сж хранени буби, трѣбва всичкитѣ лѣси да се измиятъ съ вода приготвена така: 100 оки вода, 2 оки синъ камъкъ.

Бубеното сѣме трѣбва да се постави да се мжти, само когато листътъ на черницата стане голѣмъ колкото 5 стотинкова никелова монета.

Най-добри сѣмето се люпи тъй: Въ срѣдъ стаята, на една маса или столче се разтила една чиста бѣла кърпа, на която да се разпрѣсне сѣмето. По веднѣжъ, или дваждъ прѣзъ денѣтъ, да се разбърква малко съ едно паче перо. Въ стаята трѣбва да се пази да има топлина отъ 17—23 С.

Никога не трѣбва да се люпи сѣмето въ пазва или обвито въ кърпа въ баджата. Тѣмъ люпени буби се побояватъ и измиратъ.

Щомъ вземе да се люпи сѣмето, всѣка сутринъ трѣбва да се събиратъ бубичкитѣ, като се слага отгорѣ цѣли листенца черничеви по които тѣ се налѣпватъ и се отдѣлятъ отъ сѣмето. Излюпенитѣ всѣки денъ бубички да се отдѣлятъ башка и да не се смѣсватъ съ онѣзи, излюпени втория денъ.

Най-напрѣдъ на младитѣ бубички да се дава нарѣзанъ листъ. Отъ третата възраст нагорѣ, може да имъ се дава цѣли листъ, а отъ петата може и съ малки клонки.

Листътъ винаги да бжде чистъ. Никога да не се храни съ мокъръ, росенъ или запазенъ листъ.

Не трѣбва никога бубитѣ да се държатъ на мазани леси, защото се побояватъ. Най-добри е, леситѣ да се направятъ отъ трѣстѣ.

Всѣки денъ трѣбва да се почиства на бубитѣ и изстребеното да се изхвърля.

Бубитѣ трѣбва да се хранятъ всѣкога, щомъ изедѣтъ. Не трѣбва да се затрупватъ съ листъ, но не трѣбва да се държатъ и гладни, защото окъсняватъ. Най-добри щомъ изедатъ, да имъ се дава новъ листъ.

Когато бубитѣ спжтъ, трѣбва да се пази при тѣхъ тишина. Всѣкога пжкъ трѣбва да се пази чистота.

Никога не трѣбва да се държатъ бубитѣ на гжсто. За една кутийка отъ 10 грама бубено семе, е нужно широко мѣсто 20 кв. метра

Който бубохранителъ пази голѣма чистота на бубитѣ, който ги държи на широко, който имъ дава чистъ листъ, — той ще получи **коприна — злато**.

Тия наставления давамъ на Г. г. бубохранителитѣ и ги моля да се предържатъ строго въ тѣхъ.

Азъ продавамъ и раздавамъ бубено семе за бѣли пашкули отъ фирмата **«Михранъ Ханджиянъ»** (турция) и за желти отъ фирмата **«Clément Roux»** и **Sprecher-Cervais** отъ Франция.

Съобщавамъ сжщо на Г. г. бубохранителитѣ че купувамъ пашкулитѣ на раздаденото отъ менъ

бубено семе сто и пашкулитѣ отъ бубено семе взето отъ друо.

Цѣната азъ ще давамъ на пашкулитѣ ще бжде винаси нѣколко стотинки повече отъ другитѣ прѣквачи, за това моля бубохранителитѣ прѣди да издадете пашкулитѣ другиму, нека се отнесатъ по предъ до менъ.

Съ почитание:

А. Н. Данковъ

Свищовъ

Из л е ч е н и е

отъ

Заповѣдта на тѣрн. Районенъ Инспекторъ по земледѣл., бубарството и пр. отъ 2 Мартъ н. г. № 112

Въ заповѣдта се забранява строго отглеждането на семен, които не сж позволени отъ министерството. Сжщо се забранява да се развѣжда семе отъ тамазлѣтъ. Противъ нарушителитѣ на тия разпореждания ще се съставляватъ актове и глобяватъ.

Въ заповѣдта е казано:

«Всѣки бубохранителъ трѣбва да спазва кейката или кутиката съ контролния етикетъ до привършване бубовѣдния сезонъ за лѣсно провѣряване въ случай на ревизия отъ чия кжца храни буби; да съобщава на надлѣжното общинско управление, колко сѣме е купилъ, отъ гдѣ, какъ се е изпр. Излюпенитѣ отъ това сѣме буби щомъ заболѣятъ, веднага да се съобщава на кмета; и най-послѣ въ края на бубовѣдния сезонъ да съобщи и колко кила пашкули е получилъ.

Всѣкой бубовѣдецъ се задължава да дезинфектира по приложенитѣ тукъ наставления и инструментитѣ, съ които си е служилъ при отглеждане на бубетитѣ и да измие, измаже и дезинфектира стаитѣ въ които е било гледано и ще отгледва пакъ буби; измиването на всички инструменти да се извърши съ кипяща вода и разтворъ отъ синъ камъкъ, — една частъ синъ камъкъ и 20 части вода. Измазването да се извърши съ прѣсно-огасена варъ.

Забранява се строго да се отгледватъ буби на лѣси, измазани съ говежди лайна (чл. 21 отъ законъ за повдигане копринената индустрия).

Г. г. околийскитѣ началници да разгласятъ настоящата заповѣдъ, да се разпоредятъ да се вржчи по единъ екземпляръ отъ нея на всѣки продавачъ на бубено сѣме и да слѣдятъ чрѣзъ подвѣдомственнитѣ си стражари за точното и изпълнение, като правятъ внезапни ревизии на бубохранителитѣ, въ периода отъ 20 Май — до 15 Юний и на тѣзи които се заловятъ, че хранятъ буби отъ сѣме контрабанда или тамазлѣтъ съставятъ актове.

Г. г. градскитѣ общински кметове да обявятъ настоящата заповѣдъ като я залѣпятъ на по виднитѣ мѣста въ града а селскитѣ, освѣтъ това да я прочетатъ публично прѣдъ селскитѣ бубовѣдци».

Човѣкъ трѣбва да се старее да стане господаръ на своята личност и развитието му трѣбва да бжде неговото собствено дѣло.

Баланшъ.

Който е създавалъ всичко само въ своя животъ, който се чувствува истински баща на своитѣ дѣла, който има цѣль, планъ и го послѣдва съ постоянство, продкрѣпянтъ единственостъ отъ своята воля; който, като срѣща спжнки на всѣка стѣпка, ги отстранява съ срѣчностъ или енергия, бжго разумие или сила, той само може да се нарече истински човѣкъ.

П. Жане.

Назначението на човѣка не е бжде ученъ, но добъръ.

Оле-Лапрюнтъ.

Свършененъ човѣкъ е онзи, който, кога има да извлѣче нѣкоя помисли за справедливостъ; който, когато вижда опасностъ, жертвува животъ си; който не забравя старитѣ си дължания.

Конфуций.

Човѣкъ е великъ само чрѣзъ вѣчинъ, по който възпитава себе си.

В. Кузенъ.

Силенъ човѣкъ е онзи който двива на себе си.

Махомедъ.

Нѣма човѣкъ който да има право да прѣзира човѣцитѣ.

А. де Винс.

Не съмъ срѣщалъ човѣкъ, отъ когото да не съмъ се научилъ нѣщо.

Сжщия.

Искашъ ли да познаешъ нѣкоя Облѣчи го въ голѣма властъ.

Питакъ.

Искашъ ли да познаешъ нѣкоя пжтувай съ него, живѣй наедно и върти търговия.

(Перс. посл.)

Не довърявай се на човѣкъ, който намира всичко добро; на човѣкъ който намира всичкъ лошо, а още повече — на човѣкъ, който е равенъ душентъ къмъ всичко.

Лаватеръ.

ОБЯВЛЕНИЯ

Прѣписъ

ОПРѣДѢЛЕНИЕ

№ 215

Свищовското Отдѣление отъ Търнов. окръженъ Сждъ въ разпоредителното заседание на 26 Мартъ хилядо деветстотинъ и пета година, въ съставъ: П. Прѣдсѣдатель: Апостолъ Николаевъ, Членове: Д-ръ Мантовъ и Д-ръ Христо Ивановъ, при П. Секретаря Ил. Коновъ при участие на Зам. Прокуроръ Д-ръ Г. Казановъ, сума доложеното отъ Прѣдсѣдателя за

ИЗЪ МИСЛИ И ИЗРѢЧЕНИЯ.

Най-хубаво нѣщо въ свѣта, казва единъ философъ, е честенъ човѣкъ въ борба съ нечестия; но има нѣщо още по хубаво: честенъ човѣкъ, който му се притича на помощ.

Голсмитъ.

Най-свършенъ е онзи човѣкъ, който е най-полезенъ за другитѣ.

(Корана.)

Справедливъ човѣкъ, честенъ човѣкъ е

онзи, който мѣри своето право съ своя дългъ. **Лакордеръ.**

Човѣкъ не е господаръ на чувствата си, не е господаръ на дѣйствиата си

Е. Легуве.

Човѣкъ прѣдставлява отъ себе си едно око всрѣдъ слѣпата вселенна

В. Хюго.

Самъ се ражда човѣкъ на земята, самъ умира, самъ получава награда за своитѣ добри дѣла и самъ тѣрпи наказание за своитѣ

N°. 77

Ms. 235

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Граж-

№ 2:

No. 236

1) Нива 8 декара въ землището на с. Б. Сливово въ мѣстността «Крушака» при сжсе-

Ms 237

Цигаритѣ **Ферлисъ**, безъ тютюнъ а съ пушакъ, се намиратъ за проданъ въ книжарницата на А. Н. Данковъ.

Велосипедъ

«Orenie»

Здравъ, елегантенъ малко врѣ-
ме употребяванъ се продава за
100 лева въ брой.

Споразумение до редакцията
на вѣстника.

МИХАИЛОВСКИ

Отъ раза

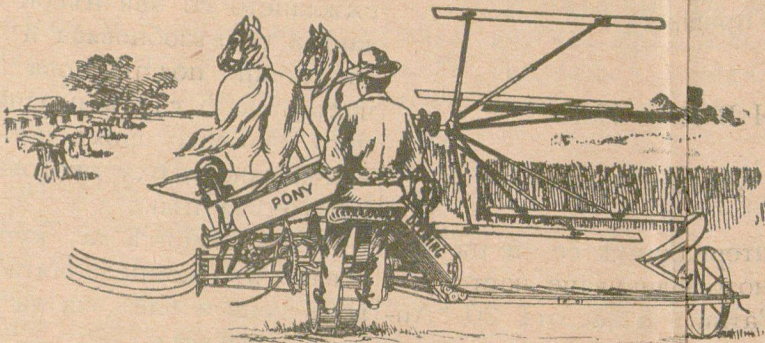
ѣмъ провала

Ц 2'50 лева

при Вл. Левъ—Свищовъ

Петръ Л. Няголевъ

СВИЩОВЪ

Агентура, депозитъ и доставка

за всичкисъщо ствующи (отъ най-малкитѣ до най-големитѣ) машини и
орудия по Земледѣлието, Индустрията, Пчеларството, Овощарството,
Градинарството, Лозарството, Плетачеството, Тъкачеството, Мѣлничар-
ството и пр. отъ най-реномиранитѣ фабрики и заведения въ
Америка, Англия, Франция, Германия, Австрия и Русия.

Продажба съ срочни исплащания и гаранция за солидностъ и
практичностъ.

Каталози, разяснения, и всички подробности се изпращатъ на
български езикъ безплатно. Въ депозита всекога се намиратъ или се
доставятъ по поръчка.

Локомотиви различни.

Триори или цилиндри Хандъ;

Кукурузо-Трошачки Американски;

Прътонали орна, Вермерови;

Вършачки ржчни, конни и парни;

Плугове различни;

Вѣялки «Харманжійки», които кон-

риратъ мѣстнитѣ по качество.

Каси за пари.

Мотори газови и бензинови

Даращи Машини за влачение вълна—
Германски и Английски.

Мелници парни, конни и ржчни.

Мелнични каси различни.

Калиши трансмисиони различни.

Синъ камъкъ.

Мушамы—различни видове.

Жетварки—Американски съ срочни

исплащания за една година и пр. пр.

Възползуйте се!

Съобщавамъ на интересующитѣ се, че взехъ най-големо прѣд-
ставителство отъ разни бубени семена: бѣло и жълто, които ще
продавамъ на бубохранилитѣ съ най-износни цѣни, също ще раз-
давамъ сжщитѣ срѣщу произведенитѣ отъ семето пашкули, само срѣ-
щу солидни поръчители. Ще купувамъ при най-износни цѣни
произведенитѣ отъ семето пашкули, както и доброкачественитѣ пашку-
ли произведени отъ семе купувано отъ друго.

Моля всички бубохранители, които ще отхранватъ буби и прѣзъ
тая година, преди да купятъ, или взематъ, бубено семе отъ другадъ,
да се отнесатъ до менъ, като вѣрватъ, че ще намерятъ най-доброка-
чествено бубено семе и ще бждатъ сигурни, че произведенитѣ паш-
кули, биле отъ това семе, или взето отъ другадъ, ще продадѣтъ на
менъ срѣщу най-добра цѣна.

Испратихъ вече по селата човѣкъ, който ще записва и раздава на
желающитѣ да взематъ за развъждане бубено семе. Записавшия щомъ
пожелае да вземе записаното количество семе, трѣбва да дойде лич-
но, или испрати лице съ записка до книжарницата ми въ гр. Сви-
щовъ и го получи, ако не е взелъ сѣме отъ човѣкътъ ми.

Тия които пожелаатъ да имъ се испрати, ако сж ми добръ
познати, ще имъ се испраща.

Запазете поръчкитѣ си и ги направете или направо до менъ,
или чрѣзъ моя човѣкъ.

Ако по нѣкой причини нѣкой не се срѣдне съ пжтника ми,
нека се отнесе направо до менъ.

За запазване на семето и отгледване на бубитѣ, всеки клиентъ
ще получи и по едно упжтване, което ще бжде отпечатано и безплат-
но раздавано.

Прочее възползуйте се!

гр. Свищовъ

1 Апрель 1905 г.

СЪ ПОЧИТАНИЕ:

А. Н. Данковъ

Изпитовани**Жартишки**

Разни видове и Великиденски: фотографически, ри-
сувани и цвѣтни престипнаха въ книжарницата на

А. Н. Данковъ

Се намиратъ въ книжарницата
А. Н. Данковъ

Д-ръ Лейманова Пломба — 1.50
Кремъ Маласенинъ — 1.40
Пурпа Маласенинъ — 1.40
Сауинъ Маласенинъ — 1.40

Най-добрия подарѣкъ

ЗА

Великденъ

е една осигорителна полица
отъ Народното Осигурително
Дружество

„Балканъ“

Срѣщу една економия отъ **20 ст.** на
денъ, всеки може да осигури единъ капи-
талъ отъ **2000 лева**, платимъ слѣдъ 20
години било лично на осигорителя или на
наслѣдницитѣ му; а който отдѣля 2 — 3
по-големи вноски, ще получи и толкова
пжти по голѣмъ капиталъ.

г. Вл. Мане-тъ въ Свищовъ приема
предложения за осигорявания и съ готов-
ностъ дава всекакви свѣдения по разнитѣ
кометирания на Д-во „Балканъ“.

№ 2	срѣдъ	22	см. дълги редове, съдържка 99 букви	№ 6	срѣдъ	40	см. дълги редове съдържка 226 букви
№ 3	”	31	”	№ 7	”	50	”
№ 4	”	22	”	№ 8	”	75	”
№ 5	”	”	”	№ 9	”	”	”
№ 6	”	”	”	№ 10	”	”	”
№ 7	”	”	”	№ 11	”	”	”
№ 8	”	”	”	№ 12	”	”	”
№ 9	”	”	”	№ 13	”	”	”
№ 10	”	”	”	№ 14	”	”	”
№ 11	”	”	”	№ 15	”	”	”
№ 12	”	”	”	№ 16	”	”	”
№ 13	”	”	”	№ 17	”	”	”
№ 14	”	”	”	№ 18	”	”	”
№ 15	”	”	”	№ 19	”	”	”
№ 16	”	”	”	№ 20	”	”	”
№ 17	”	”	”	№ 21	”	”	”
№ 18	”	”	”	№ 22	”	”	”
№ 19	”	”	”	№ 23	”	”	”
№ 20	”	”	”	№ 24	”	”	”
№ 21	”	”	”	№ 25	”	”	”
№ 22	”	”	”	№ 26	”	”	”
№ 23	”	”	”	№ 27	”	”	”
№ 24	”	”	”	№ 28	”	”	”
№ 25	”	”	”	№ 29	”	”	”
№ 26	”	”	”	№ 30	”	”	”
№ 27	”	”	”	№ 31	”	”	”
№ 28	”	”	”	№ 32	”	”	”
№ 29	”	”	”	№ 33	”	”	”
№ 30	”	”	”	№ 34	”	”	”
№ 31	”	”	”	№ 35	”	”	”
№ 32	”	”	”	№ 36	”	”	”
№ 33	”	”	”	№ 37	”	”	”
№ 34	”	”	”	№ 38	”	”	”
№ 35	”	”	”	№ 39	”	”	”
№ 36	”	”	”	№ 40	”	”	”
№ 37	”	”	”	№ 41	”	”	”
№ 38	”	”	”	№ 42	”	”	”
№ 39	”	”	”	№ 43	”	”	”
№ 40	”	”	”	№ 44	”	”	”
№ 41	”	”	”	№ 45	”	”	”
№ 42	”	”	”	№ 46	”	”	”
№ 43	”	”	”	№ 47	”	”	”
№ 44	”	”	”	№ 48	”	”	”
№ 45	”	”	”	№ 49	”	”	”
№ 46	”	”	”	№ 50	”	”	”
№ 47	”	”	”	№ 51	”	”	”
№ 48	”	”	”	№ 52	”	”	”
№ 49	”	”	”	№ 53	”	”	”
№ 50	”	”	”	№ 54	”	”	”
№ 51	”	”	”	№ 55	”	”	”
№ 52	”	”	”	№ 56	”	”	”
№ 53	”	”	”	№ 57	”	”	”
№ 54	”	”	”	№ 58	”	”	”
№ 55	”	”	”	№ 59	”	”	”
№ 56	”	”	”	№ 60	”	”	”
№ 57	”	”	”	№ 61	”	”	”
№ 58	”	”	”	№ 62	”	”	”
№ 59	”	”	”	№ 63	”	”	”
№ 60	”	”	”	№ 64	”	”	”
№ 61	”	”	”	№ 65	”	”	”
№ 62	”	”	”	№ 66	”	”	”
№ 63	”	”	”	№ 67	”	”	”
№ 64	”	”	”	№ 68	”	”	”
№ 65	”	”	”	№ 69	”	”	”
№ 66	”	”	”	№ 70	”	”	”
№ 67	”	”	”	№ 71	”	”	”
№ 68	”	”	”	№ 72	”	”	”
№ 69	”	”	”	№ 73	”	”	”
№ 70	”	”	”	№ 74	”	”	”
№ 71	”	”	”	№ 75	”	”	”
№ 72	”	”	”	№ 76	”	”	”
№ 73	”	”	”	№ 77	”	”	”
№ 74	”	”	”	№ 78	”	”	”
№ 75	”	”	”	№ 79	”	”	”
№ 76	”	”	”	№ 80	”	”	”
№ 77	”	”	”	№ 81	”	”	”
№ 78	”	”	”	№ 82	”	”	”
№ 79	”	”	”	№ 83	”	”	”
№ 80	”	”	”	№ 84	”	”	”
№ 81	”	”	”	№ 85	”	”	”
№ 82	”	”	”	№ 86	”	”	”
№ 83	”	”	”	№ 87	”	”	”
№ 84	”	”	”	№ 88	”	”	”
№ 85	”	”	”	№ 89	”	”	”
№ 86	”	”	”	№ 90	”	”	”
№ 87	”	”	”	№ 91	”	”	”
№ 88	”	”	”	№ 92	”	”	”
№ 89	”	”	”	№ 93	”	”	”
№ 90	”	”	”	№ 94	”	”	”
№ 91	”	”	”	№ 95	”	”	”
№ 92	”	”	”	№ 96	”	”	”
№ 93	”	”	”	№ 97	”	”	”
№ 94	”	”	”	№ 98	”	”	”
№ 95	”	”	”	№ 99	”	”	”
№ 96	”	”	”	№ 100	”	”	”

СИСТЕМА „ХАМОНДЪ“

Главенъ прѣдставителъ за България и Сърбия.

ПЕТКО ЖР. ТЪЛЧИДЕНЦОВЪ

София, улица „Аксаковъ“ № 23.

Машината „Хамондъ“ пише на 29 езика съ 97 разни шрифта. Измѣненето на азбуката отъ
единъ езикъ на други, както и измѣненето на шрифта става въ единъ мигъ безъ никакво губене
на врѣме. Буквитѣ се отпечатватъ гласно и ясно. Машината се нахожда на една лѣнта, поставена
между буквитѣ и книгата, на която се пише, тъй че всѣка опасностъ отъ оцапване е отстранена.
Машината е тъй конструирана, што дава едно сигурно, ясно, гласно, четливо и приятно
за очитѣ писмо, съ ней се пише лежншомъ, сѣдншомъ и стоишомъ съ лѣвата или дѣсната ръка,
поради което прѣдставлява особено удобство за старци, неджасти, болни инвалиди и парализирани хора
Писущата машина „Хамондъ“, приспособена да пише и на български, се прѣдлага въ 6 вѣстници

Издателъ—Редакторъ—А. Димитровъ.

Свищовъ, печатн. А. Н. Д.

Моля приятелитѣ и познатитѣ си, да разгласяватъ
на лицата които се отнесли до тѣхъ.